

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН и е образувано въз основа на подадена чрез административно-наказващия орган до съда жалба срещу наказателно постановление №23-4332-004221/22.03.2023 г. на началник група в СДВР, отдел "Пътна полиция" СДВР, с което на С. М. П. са наложени следните административни наказания: глоба в размер на 200 лв. на основание чл.179, ал.2, пр.1 от ЗДвП, глоба в размер на 100 лв. и лишаване от право за управлява МПС за 1 месец на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП.

В депозираната пред съда жалба С. М. П. твърди, че нарушението не е доказано.

Иска отмяна на наказанието.

Жалбоподателят С. М. П., редовно призована, не се явява, но се представлява от адв.В., който поддържа жалба, сочи доказателства.

Претендира разносните за адвокатското възнаграждение.

Административно-наказващият орган е изразил писмено становище по жалбата, чрез юрк.С*****, не изпраща представител в съдебно заседание.

В писмени бележки юрк.С**** моли за потвърждаване на постановлението, претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът установи следното от фактическа страна:

С. М. П. е собственик на л.а"Хюндай Туксон" с рег.№*****

Тя предоставяла на свои колеги да ползват нейния автомобил.

На 04.03.2022 г. в София неизвестен извършител, който управлявал сив л.а."Хюндай" по ул."Л. С*" с посока на движение бул."Д*****" реализирал ПТП с паркирания от св.Д. от дясно л.а. „Мини Купър" с рег.№***** след което напуснал местопроизшествието.

Двете леви врати на л.а. „Мини Купър" били ударени. Неустановено лице дало информация на св.Д., че сив л.а."Хюндай" е ударил неговия автомобил.

Съставен е акт на жалбоподателя С. М. П., в който тя написала, че не е съгласна.

Въз основа на съставения акт наказващият орган в качеството си на оправомощено от министъра на вътрешните работи длъжностно лице е издал обжалваното наказателно постановление.

Гореизложената фактическа обстановка се установява от показанията на свидетелите Ц., Й., К., В* и Д., както и от писмените доказателства, събрани по делото.

Страните не са посочили и съдът не е констатирал наличието на други доказателства.

Не са установени противоречия в показанията на разпитаните по реда на съдебното следствие свидетели, както и между тях и другите доказателства, поради което не се налага анализ по отделно и мотивиране относно кредитирането на едни и изключването на други доказателства.

От така установената фактическа обстановка съдът стига до следните правни изводи:

Съдът намери, че жалбата е допустима като подадена в законния срок, доколкото липсва разписка за получен препис от наказателното постановление.

Жалбата е подадена от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от обжалване, като съдът счита, че същата е основателна, поради следното:

Свидетелите Ц., Й., К., В* и Д. не са очевидци на ПТП, не са видели нито МПС, нито водача, който го е управлявал.

По делото не се установи самоличността на лицето, което е посочило извършителя на нарушението и видяло ли е водача на автомобила.

Не се установиха обстоятелства, които да съставляват виновно поведение на С. М. П. в нарушение на ЗДвП.

От установеното по делото следва, че деянието не може да се свърже с личността на С. М. П. и съдът не следва да приеме, че нейното поведение на водач на МПС е причинило за настъпването на събитието.

С оглед на гореизложеното съдът счита, че постановлението като незаконосъобразно следва да бъде отменено.

Искането на С. М. П. чрез адв.В. за присъждане на разноски не следва да се уважи, поради следното:

Съгласно Тълкувателно решение по тълкувателно дело №6 по описа за 2012 г. на Общото събрание на Гражданска и Търговска колегия на ВКС, съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начина на плащане – ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка. Страната следва да представи списък за разноски по чл.80 ГПК, дори когато е направила само един разход в производството, за който е представено доказателство.

В случая не е представен списък с разноски и в договора е посочено договорено, но не е посочено платено адвокатско възнаграждение.